

Arrest

nr. 112 609 van 23 oktober 2013
in de zaak RvV X / AV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE ALGEMENE VERGADERING VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X en X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 9 juli 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinquies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat H. VAN VRECKOM en van C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 15 april 2009 diende verzoekster een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen trof op 31 juli 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weigerde bij arrest nr. 33 804 van 6 november 2009 eveneens verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

1.2. Op 23 december 2009 diende verzoekster een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfsmachtiging om medische redenen, dit op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.3. Op 2 juli 2010 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris de in punt 1.2. bedoelde aanvraag ontvankelijk en werd verzoekster in het bezit gesteld van een immatriculatieattest.

1.4. Op 2 april 2013 treft de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing waarbij de in punt 1.2. bedoelde aanvraag ongegrond wordt verklaard.

1.5. Verzoekster dient op 31 mei 2013 tegen de in punt 1.4. bedoelde beslissing een annulatieberoep in bij de Raad.

1.6. Op 9 juli 2013 treft de gemachtigde van de staatssecretaris een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies) t.a.v. verzoekster.

1.7. Bij arrestnr. 110 090 van 19 september 2013 vernietigt de Raad de in punt 1.4. bedoelde beslissing.

De in punt 1.6. bedoelde beslissing vormt de thans bestreden beslissing. Zij is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan

de persoon die verklaart te heten M.F.Z.

(...)

en van nationaliteit te zijn : Algerije

het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 06 november 2009 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen“

2. Over de ontvankelijkheid

Of een beroep op ontvankelijk wijze is ingesteld, is een vraag die de Raad desnoods ambtshalve dient te onderzoeken.

2.1. Voor zover het beroep ingediend wordt door verzoekster in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar drie minderjarige kinderen, acht de Raad het beroep onontvankelijk. Uit geen enkel stuk blijkt dat enkel zij gemachtigd is om op te treden als wettelijk vertegenwoordiger van haar kinderen in onderhavig beroep. Verzoekende partij geeft ter terechtzitting ook toe dat zij niet beschikt over het exclusief ouderlijk gezag. In die omstandigheden moet dan ook aangenomen worden dat het ouderlijk gezag over de drie minderjarige kinderen gezamenlijk, door de moeder én door de vader, wordt uitgeoefend. Dit houdt te dezen in dat beiden dienen op te treden als wettelijk vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2. Te dezen moet rekening gehouden worden met het gestelde in artikel 35, § 1, tweede lid van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht : *“De uitoefening van het ouderlijk gezag of van de voogdij wordt beheerst door het recht van de Staat op wiens grondgebied het kind zijn gewone verblijfplaats heeft op het tijdstip waarop die uitoefening wordt aangevoerd”.*

De uitoefening van het ouderlijk gezag is geregeld door de artikelen 371 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. Uit de artikelen 373 en 374 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat de ouders gezamenlijk het ouderlijk gezag uitoefenen, ongeacht of ze samenleven of niet. Voor wat betreft de vertegenwoordiging van de minderjarige heeft de wetgever een weerlegbaar vermoeden ingesteld dat elke ouder geacht wordt te handelen met de andere ouder ten opzichte van derden die te goeder trouw zijn. Dit vermoeden betreft echter in principe enkel handelingen over de persoon van het kind (artikel 373, tweede lid, BW) en daden van beheer van de goederen van het kind (artikel 376, tweede lid BW). Onderhavig beroep is evenwel een daad van beschikking. Dit vermoeden van instemming gaat dus niet op wanneer één ouder een beroep instelt bij de Raad (cf. RvS 18 september 2006, nr. 162.503; RvS 4 december 2006, nr. 165.512; RvS 9 maart 2009, nr. 191.171; RvS 29 maart 2010, nr. 202.434 en RvS 21 november 2012, nr. 221.436). Hieruit volgt dat in het kader van onderhavig beroep, de ouders gezamenlijk dienen op te treden in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun kinderen, tenzij *in casu* verzoekster aantoont dat zij beschikt over het exclusieve ouderlijk gezag, *quod non*.

Het betoog van verzoekende partij ter terechtzitting dat zij afzonderlijk woont van haar echtgenoot, dat de kinderen bij haar gedomicilieerd zijn en dat zij daarom als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen kan optreden in onderhavig geding kan, daargelaten de vaststelling dat haar betoog niet ondersteund wordt door enig stuk, geen afbreuk doen aan het voormelde.

3. Over de gevolgen van het in punt 1.7. bedoelde arrest van de Raad.

Het beroep dat door verzoekster werd ingediend bij de Raad tegen de in punt 1.4. bedoelde beslissing leidde tot de vernietiging van deze beslissing bij arrest nr. van 110 090 van 19 september 2013. De Raad gaat er derhalve van uit dat verzoekster terugvalt op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet (cf. punt 1.3). Verzoekster heeft derhalve opnieuw een verblijfsgrond in afwachting van een beslissing ten gronde over haar aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Zij heeft op grond van artikel 7, tweede lid van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de vreemdelingenwet met name recht op een attest van immatriculatie en kan derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van de hoofdvaststelling dat zij zich op illegale wijze in het Rijk bevindt op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

Daargelaten de vraag of de afgifte van een attest van immatriculatie al dan niet de impliciete intrekking van het bestreden bevel tot gevolg heeft, is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig getroffen werd of niet. De Raad merkt hierbij op dat niets de verwerende partij verhindert om opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker af te leveren aan verzoekster indien zij desgevallend de in punt 1.2. bedoelde aanvraag opnieuw ongegrond verklaart.

Met betrekking tot het ter terechtzitting gevoerde verweer dat hetzelfde gevolg zou bereikt worden indien de bestreden beslissing niet werd aangevochten omdat opschorting van het bevel om het grondgebied te verlaten zou verleend worden, dient de Raad op te merken dat de rechtszekerheid meer gebaat is met een vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten dan met een onzekere opschorting ervan. Waar verwerende partij verder opmerkt dat het rechtsverkeer nu eenmaal gekenmerkt wordt door soms positieve en soms negatieve beslissingen, dient de Raad op te merken dat in deze niet voorbijgegaan kan worden aan het gestelde in artikel 7, tweede lid van het bovenvermelde koninklijk besluit van 17 mei 2007 dat de afgifte van een attest van immatriculatie inhoudt in het geval van een ontvankelijk verklaarde aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen. Verwerende partij betwist niet dat verzoekster ingevolge het in punt 1.7. bedoelde arrest van de Raad terugvalt op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen door de verwerende partij en over het door verzoekster aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

4. Korte debatten

De bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies) van 9 juli 2013 wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend dertien door:

Mevrouw C. BAMPS, eerste voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,
De heer P. VANDERCAM, voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen,
De heer M. WILMOTTE, kamervoorzitter,
Mevrouw E. MAERTENS, kamervoorzitter,
Mevrouw A. DE SMET, kamervoorzitter
Mevrouw M.C. GOETHALS, kamervoorzitter,
Mevrouw M. EKKA, rechter in vreemdelingenzaken,
Mevrouw N. RENIERS, rechter in vreemdelingenzaken,
De heer P. HARMEL, rechter in vreemdelingenzaken,
De heer G. DE BOECK, rechter in vreemdelingenzaken,
Mevrouw J. CAMU, rechter in vreemdelingenzaken,
Mevrouw M. GERGEAY, rechter in vreemdelingenzaken,

De heer M. DENYS, griffier.

De griffier,

De eerste voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS